

slag som ethvert andet Lovforslag, vi gjøre fær- digt her i Rigdagen, nemlig at vi — og derpaa skal jeg tillade mig at henlede det eventuelle Ud- valgs Opmærksomhed — maa faae dem saa klare, tydelige og fuldstændige som muligt. Vi maa derhos se at faae bortfjernet alle andre Lovbe- stemmelser, der staa i Sammenhæng med det fore- liggende Lovforslag, naar de paa nogenformelt Maade lade sig bortfjerne, saaledes at vor Lov- giuning kan blive saa tydelig og forstaaelig som muligt, og at vore Love ikke blive til at dreie, som man dreier en Tallerken, hvorved man kan faae alle mulige Meninger ud deraf. Der er i § 42 sagt, at det har sit Forblivende ved de hid- til gjældende Regler om Husmænds og Indreters Forpligtelse til at yde den Præsten tilkommende Høstdag. Jeg kunde have ønsket, at denne Be- stemmelse kunne komme ud af Loven, især da vi bestemt vente at faae en Præstelønningslov, hvor- ved denne Bestemmelse maatte falde bort. Saae vi en saadan Lov, er det uundvædigt, at det staae i denne Lov. Der er desuden flere Punkter, som maatte optages i Loven, naar den skulde blive saa tydelig som mulig, navnlig naar den skulde blive et Sidestykke til Loven af 25de Marts 1872 om Mart- og Veifred, som efter min Mening er den bedste Lov, vi i lang Tid have faaet, idet derved alle de gamle Lovbestemmelser ere bortfaldne, medens Alt, hvad der vedrører dette Omraade, er indbefattet i den vedtagne Lov. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Corn. Petersen) udtalte, at han havde fundet, at der ingen Misforståelse var med det nu Bestaaende. Jeg skal dog udtale, at der efter den praktiske Erfaring, jeg har i Landboforholdene, ikke er saa ringe Misforståelse med det nu Bestaaende, navnlig med Hensyn til Snekastningen, og navnlig med Hensyn til disse 2 Dage, hvori Indrister og jord- løse Husmænd ere pligtige til at forrette Arbejde. 1. Mange Steder blive disse 2 Dage tagne for- ud ved Snekastning, saaledes at al den Snekast- ning, der finder Sted, kommer til at hvile paa disse Mennecker, medens alle de andre Beboere blive fri; Derfor hærfter der megen Misforståelse med Bestemmelsen om disse 2 Dage. Jeg har taget Ordet for at udtale Ønsket om, at vi maa fremme dette Lovforslag, og fordi jeg vil henstille til det Udvalg, som formodentlig vil blive nedsat i denne Sag, at det vil gjøre Loven saa klar, ty- delig og ren fra alle andre Lovbestemmelser som mulig.

D. Christensen: Jeg har ikke meget, som jeg skal have sagt, efterom det, jeg vilde sige, tilbøds allerede er udtalt af foregaaende ærede Talere. Svad Soveptanken i Lovforslaget angaar, staaer det klart for mig, at der er Uenset tilstede i det, vi nu have, og at det Samme ogsaa vil blive Tilfældet, naar vi først have faaet dette Lov- forslag. Det er efter min Mening et Lovforslag,

som vi maa tage ordentlig fat paa, og efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra den høitærede Ministers Side, mener jeg ogsaa, at de Hindrin- ger, som kunne være tilstede, ikke vilde være be- tydeligere, end at vi nok vilde kunne overvinde dem, naar vi faae den interkommunale Bestat- ning. Det er ganske vist Mangelen af denne, som stærlig har været Anstødsstøtten for mig, og jeg skal kortelig betegne hvorfor. Det er af flere ærede Talere blevet fremhævet, at der er enkelte store Kapitaler, som den ene Kom- mune gaar glip af, men som gaa over i en an- den Kommune. Dette er ganske vist slem for den, som det træffer, men den vedkommende Kom- mune har da ogsaa den Fornøjelse at kunne sige, at Andre ere begunstigede paa dens Bekostning, og det er jo allerede Noget; men der er ogsaa en an- den Side af Sagen, nemlig den, at der er store Indtægter, som slet ikke blive befattede, og jeg vil i den Henseende paapege den kongelige Stiif- telse Vallos Skove, hvis Indtægt i en Kommune andrager 30,000 Rd. Der se vi, at hvad vi nu faae, er aldeles forvindende; men det vil blive meget værre efter at denne Lov er traadt i Kraft, naar vi ikke have en Bestatning, hvorved vi kunne ramme saadanne Besiddelser. Dette er imidlertid Noget, som, efter at den høitærede Minister nu har udtalt sig, aldeles kan svinde bort fra min Betragtning, og der er kun et Par ganske enkelte Punkter, hvorpaa jeg vil henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed. Det ene Punkt findes i § 22, hvorefter Udeblivelse af Snefogden skal meldes til Sogneraadet, der da bestemmer, om Til- tale skal finde Sted. Jeg tror, at dette er et Punkt, som trænger til at opklares. Det er selv- følgerlig Meningen, at Udeblivelsen indberettes Dagen efter at den har fundet Sted, idet den na- turligvis ikke kan være Kommunen til Gavn, hvis der gaar 14 Dage eller 3 Uger inden Indmeldel- sen værdsættes; men jeg gad dog nok vide, hvor- ledes den Bestemmelse, som her er anført, skal kunne udføres i Praxis. Sogneraadet kan vel samles hver Dag, men i en Snevinter kan det tænkes, at der finder Udeblivelse Sted 7 eller maatte 14 Gange om Ugen, og jeg ser da ikke, hvorledes Sogneraadets Formand alene kan tage Beslutning i denne Sag. Dette er efter min Mening kun en formel Feil, og vi ere rimeligvis Alle enige i, at Anmeldelsen maa gjøres saa hurtig som muligt, thi ellers vil den ikke kunne bære de Frugter, den i Virkeligheden skal. I § 40 er der et Punkt, som ogsaa er forekommet mig tvivlsomt, og som ikke er blevet berørt af nogen af de foregaaende ærede Talere, medens som sagt det Øvrige, jeg ellers havde tænkt mig at omtale, allerede er berørt. Der staae i Slutningen af § 40: „Oprensningen og Vedligeholdelsen af de i Lov 2den Marts 1861 § 34 ommeldte Vandsteder bliver fra samme Tidspunkt altid at udføre ved Entreprise efter Vicitation eller ved leiede Folk for